

Па се смѣло вжтрѣ тикна
Цѣлъ въвѣ пламъ.

Надъ прозори се надвѣси,
Буйна кръвъ кипи,
И прѣзъ тънкитѣ завѣси
Погледъ впи.

И картинка чудновата
Вжтрѣ той видѣ,
И разбра защо момата
Не дойде.

Боже мили, що да прави?
Вие му се свѣтъ. . .
Ехъ, и той съ ржцѣ е здрави,
Я напредъ!

И единъ юмрукъ по джама
Страшно проехтя;
Пипнаха се вжтрѣ двама,
Писна тя.

Почнаха тамъ два юнака
Люта ношна бранъ,
Всѣки удря страшно въ мрака
Катъ пиянъ.

Ехъ че бой на поразия,
Ехъ че шумъ и викъ,
Ей въ селото олелия
Екна въ мигъ. . .